NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 2 August 2004 Årgang 22

Lederen har ordet!

Hei alle sammen!

Håper dere har hatt en fin sommer og at dere "har" med dere de soldagene vi fikk innvilget inn i den heller mørke og kjølige tiden vi går i møte.

Husets bikkje er lykkelig, da. Han koser seg og livner til når temperaturen synker - venter nok på snøen, han. Nå har han tatt på seg oppgaven som husets musefanger. Så mens katten, eller tjukken som han blir kalt, sitter på sofaen og observerer, løper Marco rundt og jager mus. Man skulle kanskje tro at en litt storvokst mastiff ville få problemer med å få tak i musene, men da må man tro om igjen. Han får tak i dem! Og som om ikke det er nok - han spiser dem også. Resultatet av disse "mellom-måltidene" hans er en mage i stor ubalanse. - Småspising mellom måltidene er ikke sundt, vet dere .....

Så må jeg opplyse at Kjersti Andresen, Toralf Borseth og Torill Nyheim dessverre har trukket seg fra styret grunnet samarbeidsproblemer.

- Vel, vel, måtte dere få en flott høst. Det er jo egentlig en meget vakker og fargerik årstid, da. Skulle det glimte til med noen godværsdager så er en tur i skogen absolutt å anbefale.

hilsen Ann Elin

STBK - styre 2004

Leder	Ann Elin Stornes	73818375
Sekretær	-	
Kasserer	Wenche R. Krogstad	73817547
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	-	
Varamedlem		
	-	
Støttekomite		
	Toril Kjeldstad	73817318
	Kari Myklebust	73819767
	Bente Åkervik	73819300
Valgkomite		
	Rudolf Lorentzen	73817310
	Thorill Sørflakne	73817350
Blodsporkomite		
	Stig Meier Berg	92603856
	Wenche R. Krogstad	73817547
	Sigrid Edvardsen	73817661
	-	
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935

Medlemsskap i STBK

Kontingent pr. kalenderår:

Familiemedlemskap	kr.	175,-
Hovedmedlem	kr.	150,-
Støttemedlem	kr.	75,-

* Som medlem mottar du NeaHund
* Som medlem er du også assosiert medlem i NKK
* Medlemsskapet opphører ved skriftlig utmeldelse innen 31.12. inneværende år.

Klubbens bankgirokontonummer:

4285 07 90234

Forside: Momotario - *Ferskengutt (akita)*

NEA HUND

er et organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad (WeRK)
tlf.: 73 81 75 47
e-post: wenche.krogstad@selbunett.no

Skrevet og kopiert ved ***Selbu DataSats***

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche R. Krogstad, Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist nr. 3-04 er 15. nov. 2004

Klubbens hjemmeside:
www.selbunett.no/stbk

Innhold 2/2004

Lederen	2
Siden sist og framover	4
Fra NKK	6
Vårens sporkurs	8
Fra NKK	11
Agilitykveld på Selbutunet	12
Selbuprøven 2004	16
Reisebrev fra Ottautstillingen	20
Midtsidebilder	22
Terriernes konge - Airedaleterrier	24
Lederen leder (Hallgren)	26
Hundefôr	32
Hypothyreose hos hund	36
Virker strømming?	38
Terminliste Trøndelag	41
Resultatbørs	41
Resultatbørs, blodspor	42
Til salgs	43

Siden sist og framover

- WeRK -

Så lakker og lir det mot vinter igjen. Ikke før har sommeren slått til - så er den over og høsten "kaster seg" over oss med kjølig plaskregn. Men innimellom glimter det til med rifter i skydekket og vi kjenner at solen slett ikke har mistet evnen til å varme våre heller urvne og fuktige skrotter.

Barmarkssesongen blir aldri lang nok. Det er så mye man skal rekke over og trene på, at tiden strekker ikke til når man driver med hundeaktiviteter. Våren og sommeren 2004 har ikke vært noe unntak. Det har gått mer eller mindre i ett mellom sporkurs, sporprøver, trening og konkurransedeltakelse. Flere av klubbens medlemmer har igjen oppnådd svært gode resultater med sine hunder både på prøver og i utstillingsringen.

Våre ettersøksdommere har fått praktisert dømming både i egen kommune og for andre klubber, og det har vært veldig interessant og lærerikt. STBK's bevegelige fersksporprøver går fram til 30. november.

Framover

Miljøtreninga har pågått i hele sommer - noen ganger har oppmøtet vært meget godt, andre ganger har vi vært kun få til stede. Vi starter med en liten felles rusletur ned til elva og så finner vi på noe vi kan jobben med sammen. Oppmøtetid er som før - kl. 18.00 på onsdager.

Høstens dressurkurs startet opp mandag 30. august med Stig Meier Berg som instruktør og Wenche R. Krogstad som medhjelper. Fem hundeeiere deltar med henholdsvis golden retriever, irsksetter, elghund, briard - og noe så eksotisk som en taigan (mynde) fra Kirgisistan.

Vi har dessverre måttet avlyse vårt planlagte lydighetsstevne som skulle ha gått søndag 26. september på grunn av veldig liten påmelding - kun 3 ekvipasjer. Det er tydelig at LP ikke er den sporten hundefolket i Trøndelag er mest aktive i for tiden.

Det ser nå ut til at vi skal få igang instruktørtrinn I-kurset vårt. Oppstar helga 3. - 5. desember og fullføring i januar og februar.

Agilitybanen er ferdig inngjerdet, så nå kan dere trene på hindrene med løs hund. Agility er fin aktivitet både for hund og eier - den øver opp smidighet, spenst og balanse hos hunden, og øker kontakten mellom hund og fører. I tillegg får begge kjærkommen (?) mosjon på en morsom og engasjerende måte. På onsdagstreninga er det mulig å få hjelp til å lære inn hvordan de forskjellige hindrene skal passeres.

NeaHund nr 2-04 inneholder reportasjer om det som har skjedd siden sist samt litt av vært som kan være av interesse og nytte for dere alle.

NKK Instruktør trinn I

kurs i Selbu 2004 - 2005

Sted: Selbutunet Golfpark

Kursleder: Helge Growe

Kurshelger:
3. - 4. og 5. desember
21. - 22. og 23. januar
11. - 12. og 13. februar (eksamen)

Kurspris vil inkludere lunsj og middag

Overnatting på Selbutunet til 200,- pr. natt

Opplysninger og påmelding:
Stig Meier Berg, 73 81 75 47 / 926 03 856
E-post: stig.berg@selbunett.no
www.selbunett.no/stbk

Fra Norsk Kennel Klub

Forskrift om forbud mot å stille ut hunder som har fått øre- og/ eller hale kupert.

Landbruksdepartementet har i egen forskrift utvidet forbudet mot utstilling av hunder som er hale- og/eller ørekupert. Dette medfører at det heller ikke lenger er lov å delta på prøver eller andre arrangementer.

Sitat fra forskriftens § 4 - forbud mot å stille ut kupert hund:

> «Det er forbudt å stille ut hund som har fått øre og/eller hale kupert. Forbudet gjelder alle arrangementer som er en del av avlsarbeid, og alle arrangementer hvor hunder konkurrerer og/eller rangeres for eksteriør og/eller prestasjon.»

Norsk Kennel Klub er helt uenige i denne utvidelsen - særlig fordi den på noen raser vil påvirke avlsarbeidet negativt. Til tross for våre kommentarer og innsigelser har vi ikke fått noen forståelse eller aksept for vårt syn. Dette medfører at selv om vi er ueninge, vil vi etterkomme de krav som er stilt.

Forskriften ble kunngjort på en måte som også må kalles svært lite tilfredsstillende. Den ble kun lagt ut på departementets Websider uten direkte informasjon.

Forskriften, som vi må be alle merke seg og etterleve, samt bekjentgjøre bestemmelsene, finnes på følgende link:

http://www.lovdata.no/for/ld/ld-20030425-0614.html.

Vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB
Ole-Arild Fosmo
Generalsekretær

Landbruksdepartementet:

FOR 2003-04-25 nr 614: Forskrift om forbud mot å stille ut hunder som har fått øre- og/eller hale kupert.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 25. april 2003 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 2, § 13 annet ledd og § 30 pkt. 8.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å hindre øre- og halekupering av hund.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for hunder som har kupert øre og/eller hale.

Forskriften gjelder ikke for:
1. hunder av ikk-kuperingsrase som av medisinske årsaker har amputert hale.
2. hunder som før 1. januar 2000 har fått færskilt unntak fra forbud mot utstilling etter daværende forskrift av 10. februar 1994 nr. 122.

§ 3. Definisjon:

Kupering: avkorting av hale og kirurgisk endring av ørets form.
Kuperingsrase: rase som etter sedvane kuperes i land hvor dette tillates.

§ 4. Forbud mot å stille ut kupert hund

Det er forbudt å stille ut hund som har fått øre og/eller hale kupert. Forbudet gjelder alle arrangementer som er en del av avlsarbeid, og alle arrangementer hvor hunder konkurrerer og/eller rangeres for eksteriør og/eller prestasjon.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift eller bestemmelser gitt med hjemmel i denne forskrift eller unnlatelse av å etterkomme pålegg gitt med hjemmel i denne forskrift, er straffbart, jf. lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern, § 31.

§ 6. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vårens sporkurs

- Av WeRK. Foto Stig Meier Berg -

Selbu Trekk- og Brukshundklubbs årlige blodsporkurs var berammet til helga 22. – 23. mai. Sol og varme hadde tidlig smeltet snøen på vårt faste treningsterreng, som ligger 4-500 m over havet. Men etter 10. mai snudde været totalt om og kulde og stadige snøbyger farget åsene hvite. To dager før kursstart tok det helt av; snøen la seg helt ned til Selbusjøen (150 m.o.h.). - Må vi avlyse det hele? Værmeldinga lovte litt stigende temp i helga – vi tar sjansen.

Lørdag morgen møtte seks spente hundeeiere opp på Selbutunet Golfpark, der det finnes både overnattingsmuligheter og et stort kursrom hvor vi startet dagen med teori; Vi snakket bl.a. om hva et spor består av og hvordan det skulle legges, motivasjon og belønning, begynneropplæring, utstyr, luktesans og luktforhold, taktikk – noen treningstips, prøveformer og regler. To hunder uten sporerfaring ble deretter testet ut på etterfølgelsesspor etter egen eier for å se om nesen "fungerte". Det gjorde den i aller høyeste grad – Micko og Birk gjorde kort prosess og fant respektive matfedre uten å nøle.

Så bars det iveg opp i marka til akkompagnement av snø, regn og noen ørsmå solglott. Det var tid for å legge ut slepespor i medvind med blod og godmat i enden. Vi delte inn i to grupper og deltakerne la spor for hverandre. – Prestasjonsangsten preget nok alle på dette første sporet. Vil min hund lykkes? Etterhvert som den ene etter den andre fikk gått sine spor steg stemningen betraktelig. Jeg har aldri sett så mange soler på en gråværsdag før – alle hundene løste oppgaven med glans og eierne så ut som om de hadde vunnet i lotto. Dette var morro!

Birk har funnet igjen matfar i skogen v/ Selbutunet.
Fv. Ann Elin Stornes, instruktør Wenche R. Krogstad, Kjell Kulsetås, Kai Frode Borgedal, Tove Hornemann, Anne Langerud og Magne Balstad. Fotograf er instruktør Stig Meier Berg.

Søndag

opprant med både litt sol og bedre temperatur. Først ny økt med teori, så ut i marka for å være med på demospor som var lagt ut kvelden før med "åpen dømming" av instruktør og ettersøksdommer Stig Meier Berg. Dette gir god læring og "kjøtt på benene" i forhold til å forstå hva et prøvespor går ut på. Cockeren Pippi er lett å lese og fikk derfor løse denne oppgaven. Vel overstått var alle enige om at dette måtte være en klar 1. premie.

- Nå har jeg gjort jobben min
Jeg fant en fot - som vanlig. Lurer på hvor resten av hjorten er?

Nå skulle det legges "ordentlige" blodspor med kjepp og svamp og elg/rådyrfot i enden. Samme gruppefordelinga som lørdag. Vi økte vanskeligheten litt fra dagen før – sporene skulle være 2-300 m (alt etter hundens erfaring og modenhet), ha vinkel og de skulle få lufte ut i minst to timer. Vår erfaring er at litt lengde på nybegynnerspor kan væreganske lurt; hunden bruker ofte en god del meter på å fatte interesse for sporinga og komme inn i det hele – da er det greit at den har noen meter igjen til sporslutt slik at den skjønner sammenhengen.

Noen fikk litt problemer med å holde konsentrasjonen på sporet underveis. Stri vind førte med seg mange interessante lukter som måtte sjekkes på overvær. Kryssende spor etter vilt fristet også. Men med tålmodighet og støtte fra fører kom alle til sporslutt og fikk sin belønning med godmat og lek. Og det var stor stas å få bære skanken tilbake til bilene.

Kai seler på australsk gjeterhund Berthe ved sporstart. - Det gjelder å holde fokus.

Det er viktig å bruke god tid på blodgropa. Da er det lettere å gjøre en god jobb.

Og ved sporslutt ligger yndlingsleken. Både hund og fører kan si seg godt fornøyd med resultatet og jobbinga!

Som dagen før avsluttet vi med felles evaluering av sporarbeidet og strategi ble lagt for treninga framover. Noen skulle gå noen skritt tilbake i vanskelighetsgrad og jobbe litt mer med slepespor. Noen skulle fortsette på dagens nivå, og et par stykker kunne til og med øke vanskelighetsgraden litt. Men alle var enige om at det var fornuftig å skynde seg langsomt og heller legge lista litt lavere dersom det buttet imot. - En god sporhund skal man ha i mange år, og da er det ikke lurt å ruse fram, men la hunden modnes med oppgaven. Og skal man fungere godt sammen med hunden som et team er det også veldig viktig at man lærer å lese hunden og blir fortrolig med dens måte å jobbe på. - Det er ikke gjort over natta!

Helga ble avsluttet med utdeling av kurshefte og kursbevis m/ gruppebilde. Vi tror alle hadde fått en god grunninnføring i hvordan de kunne trene hunden sin til å bli en god blodsporhund. Noen skulle gå videre til å få utdannet godkjent ettersøkshund, andre skulle "bare" ha det som en spennende aktivitet.

Deltakere på kurset var: Tove Hornemann m/ engelsk springer spaniel Ingridbakkens Karmensita (Mossa), Ann Elin Stornes m/ tibetansk mastiff Herons View The Majestic (Marco), Anne Langerud m/ engelsk springer spaniel Desperados Rigoletta (Poa), Magne Balstad m/ drever Härkilas Micko, Kjell Kulsetås m/ grå elghund Birk og Kai Frode Borgedal m/ australsk gjeterhund Skogstrollets Rock'n Roll-X (Berthe). Instruktører var Stig Meier Berg og Wenche R. Krogstad.

I matpausene gikk praten livlig om hunde- og jakterfaringer.

Fra Norsk Kennel Klub

Innføring av registreringsrestriksjoner

Norsk Kennel Klubs (NKK) Hovedstyre har etter forslag fra Sunnhetsutvalget vedtatt å innføre registreringsrestriksjoner på avkom etter hunder med diagnosen sterk HD og/eller sterk AA.

Restriksjonen gjelder slik at der hvor en av foreldrene har sterk HD eller sterk AA, kan valper kun registreres med avlsforbud.

Registrering med avlsforbud medfører at disse hunder kan delta på utstillinger og prøver, men de kan ikke - uansett begrunnelse - få registrert valper etter seg.

Vedtaket gjelder fra 01.01.05, dvs slik at det gjelder for valper født etter denne dato.

For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at sæd lagret i NKK"s Sædbank fortsatt kan benyttes fritt, da vedtaket ikke har tilbakevirkende kraft. Dog vil det ikke bli gitt aksept på å lagre ny sæd fra hunder med sterk HD/AA etter at regelendringen nå er gjort kjent.

Hovedstyret har og vedtatt å åpne for at det kan innføres krav om kjent AA-status på avlsdyr (tilsvarende som det har vært mulig i flere år på HD).

I tilfelle en raseklubb ønsker innført slik restriksjon, må det søkes om dette til NKK og det må vedlegges dokumentasjon på at slik søknad er akseptert av klubbens generalforsamling.

Søknad vil deretter bli administrativt behandlet og innføring vil være med virkning fra 1/1 påfølgende år så lenge søknad er innkommet før 1/8. (Dette fordi alle berørte må informeres og ha mulighet til å ta hensyn til kravet.)

Vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB
Ole-Arild Fosmo
Generalsekretær

Agilitykveld på Selbutunet

- Av WeRK -

Siden våren 2003 har styret i STBK jobbet med å få rustet opp klubbens agilitybane på Selbutunet. Takket være god jobbing av den mannlige delen av styret samt noen medlemmer var inngjerdingen av plassen "i boks" først på juni i år og mandag 7. juni kunne vi invitere til åpen agilitykveld. Toralf Borseth har forbindelser innen agilitymiljøet i Nidaros Brukshundklubb i Trondheim. Det resulterte i at Annette Mjøen med tervueren Itzi og Kjell Sagen med border collie Zack tok turen opp til Selbu for å ha oppvisning og hjelpe interesserte igang.

Gledelig mange nysgjerrige dukket opp, både medlemmer og ikke-medlemmer. Det virket som om oppvisninga fenget og inspirerte, for mange av tilskuerne våget segframpå med egen hund for å prøve. Og vi fikk mange eksempler på at hinderløype er noe som fenger hundene, både store og små. Og eierne viste stor og entusiastisk glede når de lyktes med å få hunden til å skjønne hva den skulle gjøre.

Toril Kjeldstad fra støttekomiteen kunne by på kaffe og vaffel - det smakte godt og var et populært tiltak.

En stor takk til Annette og Kjell som stilte opp og ga oss en smak på en populær gren av hundesporten. Styret i STBK håper mange av dere vil bruke agilitybanen framover. På onsdagstreninga kan vi tilby hjelp til å komme igang.

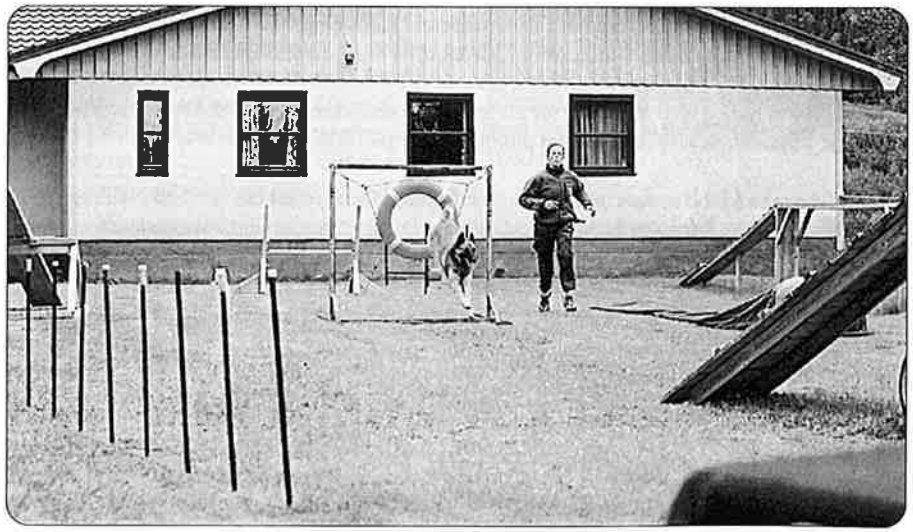

Agility handler om fart, kontroll over hund og god kontakt mellom hund og fører. Hos tervueren Itzi og fører Annette Mjøen skortet det ikke på noen av delene. Et annet moment man som fører får med seg på agilitybanen, er god mosjon. Har du en rask hund må du være lett på foten og snar i vendingene for å holde følge.

Det kan ta tid å lære hunden slalom-hinderet. Men når den først har skjønt det kan den gå i en utrolig fart, som Itzi gjør her. Hun har virkelig lært seg å stokke bena!

På vippa må man ta det litt med ro.

Dette er et moment som mange hunder synes er veldig "skummelt" da vippa beveger seg mens hunden står oppå. Men den trener hundens balanseevne og det kan komme godt med dersom man skal forsere vinglete hengebruer på fjellturen.

**Neste gang du overveier
å flykte fra et problem,
se på eiekenøtten.
Den holdt ut, og ble et eiketre.**

MAXBO

KLART DU KAN

Maxbo Selbu

Tlf.: 73 81 04 40 - Telefax: 73 81 04 49

coop Marked

7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 00

Fax: 73 81 78 14

coop byggmix

7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 01

Fax: 73 81 78 14

HAPPY DOG

Er fremstilt av første klasses råvarer, noe som er helt avgjørende for et godt sluttprodukt. Når så dette blir riktig balansert, får hunden din et velsmakende måltid som gjør at det ytre funkler og det indre funker

Happy Dog nå med

TRYGGHETSGARANTI

Er Du ikke fornøyd - send oss varen, Du får pengene igjen!

Forhandler

Stig Meier Berg

Nordlia 9, 7580 Selbu, tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG

Sunnere, helt enkelt !!

ALLTID ET FOR SOM PASSER DIN HUND

HAPPY DOG

Sunnere, helt enkelt !!

Selbuprøven 2004

- Av WeRK. Foto Stig Meier Berg -

Vårt hittil største arrangement på sporfronten gikk av stabelen lørdag 3. juli. Hele 34 påmeldte hunder inklusive 2 på reserveplass gjorde at vi måtte øke dommerstanden fra 4 til 6. Da prøvedagen opprant var 4 hunder trukket, så vi sto igjen med 30 startende ekvipasjer.

I motsetning til i fjor fikk vi ikke problemer med å få nok sporleggere - flere kom faktisk å spurte om vi trengte hjelp og det setter vi i sporkomiteen virkelig pris på. 13 kjentmenn var i aksjon: Tore Grøtte, Gustaf Spets, Elin Setseng, Toril Kjeldstad, Svein Åkervik, Torill Nyheim, Per Morten Storhaug, Terje Kulsetås, Toralf Borseth, Nina Fure Guldseth, Sigrid Edvardsen, Stig Meier Berg og Wenche R. Krogstad. En stor takk til dere alle!

Det skulle vise seg at årets værforhold kom til å by på problemer for forbausende mange av hundene; mye regn om natta, temperatur som steg fra ca 10 om morgenen, stadige små regnskurer og vindstille. Fertforholdene var med andre ord meget gode, men sporlukta ble liggende veldig vidt utover enkelte steder, og særlig de mest urutinerte hundene fikk problemer med å holde sporstrengen slik at de "datt av lasset". De fleste fikk et noe rotete søk med mye ringing. I tillegg var det som vanlig godt med både sau og vilt rundt omkring og det gjorde nok ikke jobben lettere.

Blodsporprøver er kjent for sitt gode miljø - her treffes alle årganger og typer folk til fredelig "kappes-strid" med alle slags raser. I år hadde vi to fra den yngre garde som virkelig taklet forholdene og oppnådde gode resultater. "Vår egen" Toril Sesseng med golden retriever Aro debuterte på prøven i fjor med en 3. premie. I år var de blitt håret vassere; 2 år gamle Aro tok sin tredje 1. premie. Nå mangler bare utstillingsresultatene for å bli NVCh. Lise Tromsdal fra Verdal stilte med 16 måneder gamle springer spaniel Tikila og gikk også til en 1. premie. Flott gjort, både to og firbente!

Årets dommere, deltakere og gode hjelpere.

Prøvens 6 dommere - f.v. Trond Hervik, Tore Hervik, Annar Sætnan, Bodil Eggen, Marvin Røstadli og Kristian Rolstad, som også gjorde en meget god jobb som NKK-representant.

På fjorårets prøve ble det innført middagsservering av grillmat. Dette ble så populært at vi overtalte årets ansvarshavere, nemlig støttekomiteen, til å gjøre det samme. Under taket på klubbens nye party-telt ble det grillet koteletter og pølser til den store gullmedalje. Tusen takk for hjelpa, Toril Kjelstad, Kari Myklebust og Bente Åkervik! Uten dere hadde vi fått mange "grinete", tomme mager rundt omkring på standplass. Og det er ikke bra for stemningen.

Premiebordet inneholdt som vanlig mye fint fra våre sponsorer. I tillegg kommer klubbens trofaste bidragsytere med gavepremier til Prøvens Beste Tispe, Prøvens Beste Hannhund, Prøvens Eldste Premierte Hund og Prøvens Yngste Premierte Hund. I anledning blodsporprøvens femårsjubileum ble sporleggerne påskjønnet med hver sin gave, innkjøpt for en subsidiert pris fra Markhyttens Fòrservice. Og årets dekal viste et bilde av NVCh NUCh Draugens Netto (Mira). - Dagen hadde vært litt småfuktig, men stort sett hadde værgudene oppført seg greit. Men da vi hadde igjen noen minutter av premieutdelinga, måtte de selfølgelig felle noen ekstra tårer over våre arme hoder.

Spenningen stiger utover under premieutdelinga. Her overrekker prøveleder Toralf Borseth deltaker-premien til Bodil Holm for hennes "dårligste" resultat for dagen, en 0. premie. Hun stilte forøvrig med hele tre hunder, så mulighetene for å ha gjort det bra med de andre to var fortsatt til stede.

- Her gjelder det å følge med så man får fyllt ut katalogen rett etter som resultatene blir lest opp.

Besøk fra Nord-Trøndelag -
- Karin Bardal, Steinkjer, Lisbeth Høyem, Sparbu og Sissel Vang, Sparbu.

Vinner av Selbuprøven 2004 ble Bodil Holm og Enya (NVCh NSUCh Desperados Najade).
Nr. 2 ble Helge Growe og Rose (NVCh Markhyttens Rose To Goldswing)
Nr. 3 ble Elin Setseng og Mira (NVCh NUCh Draugens Netto).

Hvis du vil være en vinner
må du fortsette å konkurrere.

Resultater:

Nr. 1
Bodil Holm, Sparbu m/ NSVCh NUCh Desperados Najade (eng. springer sp.) - 1. m/HP
Nr. 2
Helge Growe, Tr.heim m/ NVCh Markhyttens Rose To Goldswing (golden retr.) - 1. m/HP
Nr. 3
Elin Setseng, STBK m/ NVCh NUCh Draugens Netto (hollandsk gjeterh.) - 1. m/HP

Øvrige med 1. premie m/HP:
Toril Kjeldstad, STBK m/ Taschabu's Quartermaster Theo (flatcoated retriever)

Med 1. premie:
Toril Sesseng, STBK m/ Sandfjæras Atriplex (golden retriever)
Wenche R. Krogstad, STBK m/ NVCh Tomboys Symphony For You (cocker spaniel)
Wenche R. Krogstad, STBK m/ NVCh Tomboys Sweet Simone (cocker spaniel)
Sissel Vang, Sparbu m/ Sara (dachs, korthår)
Hilde Kolstad, Verdal m/ NVCh Desperados Nicoline (engelsk springer spaniel)
Lise Tromsdal, Verdal m/ Kahill's Coco Chanel (engelsk springer spaniel)
Gisle Skogmo, Trondheim m/ Kismuil Puddin'n Pie (engelsk springer spaniel)

Med 2. premie:
Helge Solberg, Vindøla m/ IntNordUCh NSVCh Annwn's Quite A Lad (welsh corgi pembroke)

Med 3. premie:
Terje Kulsetås, STBK m/ Ramo (norsk elghund grå)
Berit Harli, Trondheim m/ NVCh Markhyttens Epopee to Edda (golden retriever)
Harald Wik, Trondheim m/ Annwn's Rockin Robin (welsh corgi pembroke)
Inge Ove Tysnes, Sandnessjøen m/ Mozart (flatcoated retriever)
Karin Bardal, Steinkjer m/ Zednoras Expected Elea (golden retriever)
Bodil Holm, Sparbu m/ Debs Seashell (engelsk springer spaniel)

Med 0. premie:
Elin Setseng, STBK m/ Trontoppens Arex (hollandsk gjeterhund)
Torill Nyheim, STBK m/ NVCH Bezonian Extra (flatcoated retriever)
Ulla Lisø, STBK m/ Sandfjæras Artemisia (golden retriever)
Marit Setseng, STBK m/ Bamse (norsk elghund grå)
Arild Stenberg, Verdal m/ Barliskogens Bianca (dachs, strihår)
Bodil Holm, Sparbu m/ NUCh Salix Just For Fun (engelsk springer spaniel)
Raina Gjermstad, Trondheim m/ NUCh Zabotage (collie, langhår)
Helge O. Sundgård, Grøa m/ Østbos Maxwell (dachs, langhår)
Synnøve Sundgård, Grøs m/ Vesterhaugs Pablo (dachs, langhår)
Erling Kuvåssæter, Gimse m/ Hølondaskogens Blitz (weimaraner, langhår)
Lisbeth Høyem, Sparbu m/ NUChNordV-02 Ak-Inu-Bas Kitaro no Kuro-Shinju (shiba)
Lisbeth Høyem, Sparbu m/ Ak-Inu-Bas Akatora Arigatai (akita)

Reisebrev fra Ottautstillingen 2004

NKK Otta utstillingen 7. - 8. august 2004

- Av Målfrid Nyheim -

Endelig var fredag 6 august her, og vi kunne pakke bilene med utstyr for 2 beinte og 4 beinte, Elin, Torill, Per, Målfrid, Zarec, Arex, Avita, Lady og Max.

Det har vært en lang spennende og forventningsfull uke. 4 voksne og 5 hunder i 2 biler drar fra Selbu kl 14.30. Det er solskinn og + 25-30 grader ute (godt med airconditionin bilene).

Det ble stopp med lufting på Alvdal før vi tok veien over Folldal til Dombås. Klokken 19.30 var vi framme på Dovreskogen gjestegård hvor vi ble kjempegodt mottatt. Alle inntok et bedre måltid før vi satte oss ute for og nyte finværet og litt frihet for de i bur.

Lørdag morgen kjører vi ca 20 min til Otta sentrum. Det er knallvarmt i dag også, men med telt og bur klarer vi og lage skygge til hundene med temperatur opp i 30 grader. I dag er det Zarec som skal i ringen og konkurrere med 40 andre flat coat rettrivere og Elin som fører.

Nervene blir mer og mer spente etter som tiden nærmer seg. Der er klokka slagen Elin og Zarec første par ut i ringen, rundt i ring og frem og tilbake, venting, satt til side. Atter venting til alle hannhunder er vurdert av dommer. Oppstilling rundt i ring, løper først i rekka, så det avgjørende, Zarec blir plassert på 1 AK. Jubelen blant eier, fører og resten bryter løs 1 VK med CERT og CHAMPION 1. BHK. BIR (Yes jiiipi) som betyr at Zarec er Norsk utstillingschampion ærlig fortjent.

Fotografering og gratulasjoner i stor stil i dag. Klokka 15.00 skal Zarec konkurrere i best i gruppa. Der ble han slått ut. En stor gratulasjon til Torill Nyheim og Zarec som nå er både blodsporchampion og Norsk utstillingschampion. Lykke til og hva blir neste?

Ja, ja da ble det jo ikke mindre press på oss som skal stille søndag av dette da. - En bedre middag og litt feiring ble det om kvelden, men Zarec og Torill var ganske slitne.

Søndag var det Elin, Avita og Arex som skulle først i ringen allerede klokka 09.00 om morgenen. Været er fortsatt like varmt, så vi passer på at hundene får ligge i skyggen med nok veskeinntak.

Spenningen var ikke mindre i dag. Torill stilte Avita og Elin Arex. Inn i ringen rundt og rundt, fram og tilbake. Dommeren kjenner på og vurderer hundene.

- Der Avita får 1 AUK. 1. AUKK. HP. 1. VK. CERT. 1. BTK. BIM
- Arex får 1 AUK. 1. AUKK. HP. 1. VK. CERT. 1 BHK. BIR. Yes Jiipi og jubelen står atter i taket.

Nå har Arex fått sitt andre cert og Avita sitt første. En stor gratulasjon til Elin og lykke til videre. Dette lover bra for unge hunder. Fotografering og gratulasjoner i stor stil (kjempeartig).

Klokka 11.00 er det engelsksetterne sin tur i ringen, Per M Nyheim stiller Max (eier John Simonsen) og Elin Sesseng stiller Lady (eier Per M Nyheim).

Per og Max er i ringe runde på runde og fram og tilbake. Vurdering av hver hund. 12 hannhunder i ringen Max får 2 premie i dag. Totalt 6 hanner fikk 2 premie gratulerer og lykke til videre. Max har fra før 1 VK med HP.

Så er det Lady og Elin sin tur. Rundt i ring og fram og tilbake. Vurdering av hver hund, der lady får 1 AK. Spennende før det blir inn i ringen igjen. Der blir Lady plassert som nr 6 av tispene.

Lady har fra før jaktpremie 2 UK

Utstilling:

Hommelvik 2003
1 AUK 4 AUKK
Hommelvik 2004
1 AK, 1VK, CERT 3 BTK
Stjørdal 2004
1 AK. 1 VK CERT 1 BTK BIR
NKK Leangen 2004
1 AK. 3 VK CK 4 BTK
NKK Otta 2004
1 AK

Gratulerer, Lady, og lykke til videre med utstilling og jaktprøver.

Klokken 15.00 skal Elin og Arex inn i ringen som best i gruppa der Arex ble slått ut.

Vi har nå pakket og setter kursen tilbake til Selbu etter en kjempefin helg med mange premier.

Retter en stor takk til Elin Setseng for pene hunder, god hjelp, flink støttespiller og læremester.

Tusen takk for en kjempehyggelig tur.

Hilsen Målfrid L Nyheim.

Aktive hunder - siden sist

Thea har vært med matmor på Funksjonsanalyse ved Jonsvatnet.. Der møtte hun mange merkelige typer.

Høstens dressurkurs startet mandag 30. august.

Luna har lært å hilse pent uten å hoppe opp.

Dennis trener på det samme og har også blitt riktig flink.

Suki har drevet med avansert sporsøk etter fisk - eller var det bare den uvanlig høye august-temperaturen som lokket henne ut i vannet til deilig avkjøling?

Cleo har gått slepespor etter kanin.

- "Sporet var interessant, men død kaninen kan jeg gjerne stå over!"

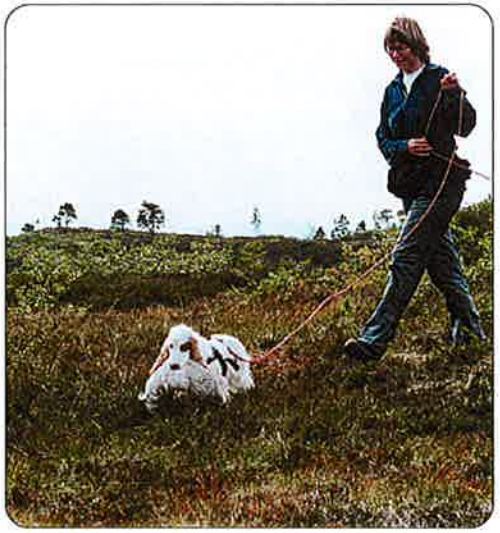

Pippi har vært på Jaktanleggsprøve på Forbordsfjellet og gått slepespor etter død kanin.
- Det var stor stas å bære den tilbake.

Terriernes Konge:

Airedale terrier

- Sakset fra "Friskies Magasinet" nr. 2 - 2004 -

Airedale terrieren er kongen blant terrierene - den største hunden av dem alle - en sterk og kraftig hund som er både selskaps- og familehund. Den har et imponerende utseende og en dyp stemme som kan skremme bort uvelkomne "gjester". Airedale terrieren er en blid, sosial hund, modig, våken og intelligent. Den kan være sta som et esel, men er sjelden sint. Den er alltid opplagt til moro og tripper forventningsfullt ved den minste foranledning. Den er glad i barn og god som vakthund.

Navnet kommer fra dalen Aire i Yorkshire i England. Rasen ble skapt av den valige arbeiderklassen. Disse menneskene var mer opptatt av funksjonalitet enn skjønnhet.

Stamtavlene ble ikke ført som de kanskje burde, og det er derfor godt mulig at en mengde raser har vært inne i bildet. Det eneste som er 100 % sikkert, er at otterhunden var en hovedbidragsyter til den nye rasen. Otterhunden er en britisk jakthund. Den ble brukt som jagende flokkhund, spesielt etter oter.

Otterhunden skulle fremskaffe den rette størrelsen, den skulle skaffe "bedre nese", den skulle gi en pels som var vannavstøtende og den skulle gi en hund som hadde en naturlig lyst til å ville arbeide i vann. I ettertid kan det sies at "skaperne" av airedale terrieren hadde en suksess som gikk langt utover hva noen kunne ha forestilt seg. De skapte nemlig en rase med en rekke sjeldne talenter, dyktig på et utall av områder og med en helt spesiell karakter. Den har beholdt vennligheten fra otterhunden, men den har også beholdt gnisten fra de andre terrierrasene. Noen har ganske riktig betegnet airedale terrieren som en "jernneve i en fløyelshanske".

Tidlig i forrige århundre ble airedale terrieren blant annet brukt av englesk politi på patrulje i havner og på jernbaneområder. I første verdenskrig tjenestegjorde den i både den russiske og den engelske hæren. Den utførte oppdrag for Røde Kors. Den oppsporet sårede og gikk med beskjeder. Airedale terrieren var ansett som en meget bra rapport- og vakthund. I annen verdenskrig var den også aktivt med, men ble etter hvert erstattet med andre hunderaser.

I siste halvdel av 1800-årene ble det arbeidet iherdig med å videreutvikle og foredle rasen. I begynnelsen av 1900-tallet var rasen blitt så populær at den fikk utbredelse til de fleste land i verden. På 1920-tallet var den faktisk den største rasen i USA. Til Norge kom den i 1911 og her ble det første valpekullet registrert i 1914.

Airedale terrieren ble snart anerkjent som familie- og selskapshund, men den er også godt egnet som brukshund. I Tyskland og i USA brukes airedale terrieren langt mer enn i Norge, både som bruks- og jakthund. Her i landet har vi blant annet hatt godkjent lavinehund og førerhund innen rasen de seneste årene. Den deltar også på agilitystevner. Med sin styrke og intelligens kan den læres opp til det meste, og sporsøk, kløv og hundespann er ypperlige aktiviteter for en airedale terrier. Mest av alt er den likevel turkamerat og nabolagets venn.

Rasens pels skal trimmes, ikke klippes. Den har en såkalt "dobbeltpels"; en tett, hard og stri overpels og et kortere, mykere lag med underull. Når overpelsen holder på å "dø", blir det grått inne ved roten og gråner ut til spissen. Når denne prosessen er godt i gang, er det lett å nappe ut den døde pelsen. Dette bør gjøres minst to ganger i året. I begynnelsen er det kanskje best å få gjort dette hos en profesjonell hundetrimmer, men det er enkelt å lære og de fleste eiere trimmer hunden sin selv. Pelsen er brun med sort sadel, og den er kruset eller litt bølget. Mankeheøyden er 58-61 cm for hanner. Tisper: 56-59 cm. Vekt fra 22 til 35 kg.

Airedale terrieren var i mange år den mest populære terrierrasen i Norge. I senere år har konkurransen blitt stor. Mange nye raser har dukket opp - også mange terriere. Dette har ført til en nedgang i registreringstallene. Det høyeste registreringstallet i Norge hadde man i 1973 med 321 hunder. I 2003 ble det født 109 airedale terriere. Innen rasen finnes det idag 10-12 oppdrettere, på utstillinger er det gjerne 10-20 deltakere. I utstillingsringen hevder rasen seg ofte godt blant de totalt 28 forskjellige terrierrasene, og den kan skilte med en rekke gruppeseiere de siste årene.

Rasen hører inn under Norsk Terrier Klub og har under denne klubben sin egen rasegruppe. Eierne har igjen "organisert" seg i Airedale Terrier Klubben. Denne uoffisielle raseklubben ble dannet i 1977. Nesten 300 airedale terriereiere har tilknytning til klubben. Foruten å ivareta rasen på best mulig måte i Norge, utgir klubben eget medlemsblad, det holdes trimmekurs, medlemsmøter, lydighetstrening, turer, aktivitetsdager med agility eller sporsøk. Årlig holdes det Open show, hvor der enn 50 hunder i rasen stilles ut.

Noen andre terrierraser:

Australsk terrier
Bedlington terrier
Bullterrier
Cairn terrier
Cesky terrier
Foxterrier
Irish softcoated wheaten terrier
Jeck Russel terrier
Norfolk terrier
Skortsk terrier
Tysk jaktterrier

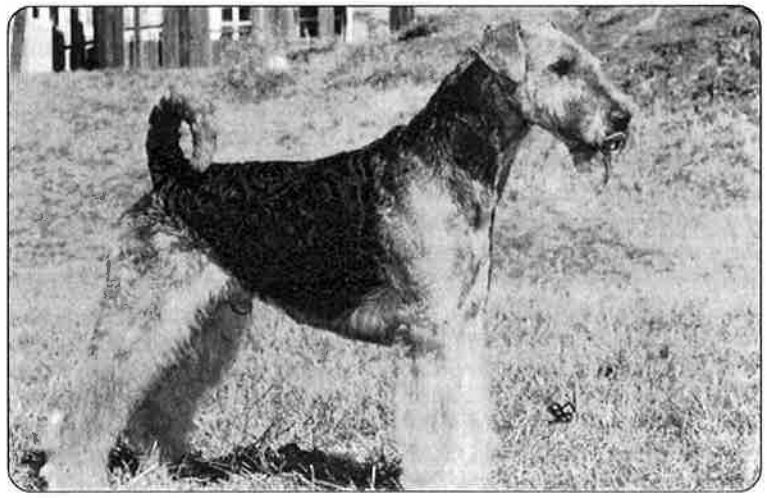

Lederen leder

-Av Anders Hallgren. Sakset fra boka "Hundens gyllene regler" Del 7 -

Hunder er aktive dyr. I vill tilstand er de i bevegelse det meste av dxfnet. De tilbrinfer mang' timer på vandring etter byttedyr og ar'eider hardt med sporinE og søk, De speiDer, sn5Rer og lytter, ,aster, H"yper o´ går run't byttDp for å komme i posisjon med vinden mot seg. Plutselig setter de avgårde i full fart mot det tiltenkte byttet. Kanskje blir det en stri kamp før det hele er over.

Hvor ofte har man ikke betraktet sin egen hund og undret seg over om dette eksemplaret virkelig kan nedstamme fra slike aktive forfedre. For noe så rolig og avkoblet, iblant på grensen til "helsløv", skal man lete lenge etter.

Jo, det har sin høyst naturlige forklaring. Hunden følger trolig sine naturlige instinkter og i disse inngår også denne måten å oppføre seg på. Før vi går over til å se litt nærmere på dette, kan det være greit å skissere en situasjon.

Valpen

Som du sikkert har oppdaget er valpen full av energi og virketrang. Dersom man for en kort stund overlater valpen til seg selv, er det stor fare for at noe er revet ned, tygget i stykker, veltet eller på annen måte omdannet til det ugjenkjennelige.

Det er slik det skal være. Samme fenomen, men i en mere naturlig sammenheng, ser vi ved å betrakte valper hos ville hundedyr. Der inngår det i oppdragelsen at valpene skal undersøke, oppdage, prøve, teste og på alle måter utforske omgivelsene sine. Det er slik de får erfaringer og lærer seg hva omgivelsene har å by på – av både farlige og ufarlige ting.

I naturen har valpene en kort "skoletid". Det gjelder å utnytte den maksimalt. Derfor er valpene proppfulle av initiativ og rare påfunn. De har lyst på det meste. En fugl som hopper på marka – den må undersøkes. En frosk rører seg i graset – den smyger valpen seg innpå. En brummende lyd, en surrende tone, en bevegelse, en lukt – alt er spennende og må undersøkes. Allerede etter noen få måneder vet valpen mye om det som er viktig å kunne om naturmiljøet.

Dette er presis hva våre valper gjør. De utforsker og undersøker. Det er en skoleform de har med seg fra den ville tiden. Det viktigste for valpen er å skaffe seg erfaringer om sitt miljø. Valpens søvnrytme er ikke særlig avhengig av de andre flokkmedlemmenes sovetider. Den lille valpen våkner når den er utsovet og sovner når den er trøtt. Det gjør at man aldri kan være helt sikker på når valpen er våken og "på jakt etter erfaringer". Hvilket i vårt menneskelige miljø betyr at den biter i stykker ting og steller til "krøll".

Unghunden

Allerede når hunden gradvis forlater valpestadiet og beveger seg over i unghundperioden, ser man hvordan de værste valpefaktene begynner å forsvinne. Familien sukker av lettelse. Den besværlige valpealderen finnes nå bare i form av noen ødelagte tapetremser, en oppspist matte og et visst antall merkbart beseirede sko. Bare minner. Unghunden har fått en viss verdighet som skiller den fra valpen. Unghunden slapper mere av og begynner å få en bra oppførsel inne. Ute har den derimot begynt å bli litt tøffere.

Selv dette mønsteret kjenner man igjen fra beskrivelser av f.eks. unge ulver. Men der brukes ikke energien så mye til å tøffe seg, men heller til å forsøke å lære seg jaktens finesser.

Den voksne

Så går enda noen måneder. Familien begynner nå å bli svært fornøyd med hunden sin. Den har roet seg betydelig siden den var liten. Framfor alt inne. Ofte merker man knapt at det finnes en hund i huset. Ute begynner den derimot å bli litt besværlig. Hopper på folk, følger etter harespor, hører ikke etter når man roper, krangler med andre hunder og jager en og annen mosjonist.

Dette mønsteret er tydelig også hos andre hundedyr. De ser ut til å bli roligere og kanaliserer energien sin til ting som er viktig for flokken – slik som f.eks jaktatferd.

Avslapping eller passivitet?

Det er slik det skal være. At våre hunder blir tøffere og ikke hører når vi roper på dem – beror for en stor del på at vi ikke kjenner til denne utviklingen. Hundene blir ikke roligere. Det virker bare slik. De blir passive. De skal ikke lenger sette igang ting på eget initiativ. Forfedrenes regler sitter hardt og forteller dem at de nå tilhører en flokk. Som voksne medlemmer i denne flokken skal de hjelpe til med samordningen.

Dyrene i en ulveflokk samkjøres mer og mer jo eldre de blir. De begynner å gjøre som lederen. Når denn stopper opp og legger seg – da gjør de andre det også. Når lederen sover, sover de. Når lederen våkner, våkner de. Når lederen rører på seg, følger de etter. Plutselig har den tidligere så uorganiserte familiegruppen blitt en flokk. De samkjøres – og på denne måten blir de svært effektive i forhold til beskyttelse og matinnsamling.

En flokk hvor en gjør en ting og en annen noe annet, kommer ikke til å fungere. En ulv springer omkring og maser seg ut, en sover, to er på jakt, noen ligger og hviler. Ingen flokk kan fungere på denne måten. Alle skal være trøtte samtidig. Alle skal ha like mye energi samtidig. Ingen får hindre framdriften til de andre. Derfor må de bli passive – de adlyder og stiller sin energi til lederparets disposisjon. Lar mao. lederne ta initiativ til ulike handlinger. Individene i flokken utvikler en stor grad av lik atferd hvor alle enten hviler sammen eller er aktive sammen. Dette er naturens måte å få mest mulig effektivitet ut av en gruppe.

Hjemmehunden

Akkurat slik gjør også våre hunder hjemme når de er blitt voksne. Når vi hviler, hviler de. Når vi reiser oss opp fra sofaen og går ut på kjøkkenet – gjør de det samme. De lever som deres forfedre gjorde for flere tusen år siden. Deres tilpassing til menneskeflokken er opprinnelig og total.

Men vi er ikke ulver. Vi lever ikke under forhold som en ulveflokk er nødt til. Vi kommer til å forholde oss galt til våre hunders passivitet. I naturen fungerer dette bra, men ikke hos oss. Vi kommer nemlig til å synes at det er bra at hunden er passiv inne og vi kommer til å oppmuntre denne passiviteten. Til slutt har vi fått en hund som tilbringer det meste av sin tid – sovende. Og vi kommer til å kalle den "en flink hund" – der "flink" står for at hunden sover. Dessverre tilbringer hunden det meste av døgnet innendørs. Altså kommer den til å sove det meste av tiden. Det hadde ikke naturen regnet med.

Det er dermed ikke noe vanskelig å forestille seg at hunden blir vanskelig å ha med å gjøre når den da kommer ut. Overskuddsenergien, som den nå har ladet opp skal jo leves ut – gjerne alt på en gang. Det er derfor den følger harespor, bråker med andre hunder og hopper på folk. Det er derfor hunden ikke hører etter og adlyder. Alt den gjør overdrives for å få energien ut av kroppen.

Dermed begynner vi å oppfatte hunden som svært arbeidssom å ha med seg ut. Turene blir gjerne kortere og kortere – og slik kommer vi gjerne inn i en vond sirkel som lett kan slutte med at hunden blir avlivet. Den har blitt en problemhund.

Mange hunder sover bort livet sitt

I 1977 gjorde jeg en undersøkelse som klart viste at mange hunder lider av overskuddsenergi og at dette ofte leder til problemer. Jeg registrerte hvor mange timer per døgn et større antall hunder hvilte og om de hadde noen problemer. Jeg fikk følgende resultat. Jeg kunne dele inn materialet i 3 grupper – i forhold til hvor lenge de hvilte per døgn:

Hvile

maks 18 t	18 – 20 t	minst 20 t
34 %	27 %	39 % av hundeeierne
47 %	75 %	82 % problemer

Nesten 40 % av hundene hviler minst 20 timer per døgn. De har et liv som på det meste består av et døgn på 4 timer. 82 % av disse hundene hadde problemer – hvorav de fleste store problemer. I den aktive gruppen hadde bare 47 % problemer, hvorav de fleste ikke var store.

Jo mer en hund hviler, desto mere overskudds-energi har den. Vanskeligere enn dette er det ikke.

Den eldre hunden

Jo eldre hunden blir, desto smartere ser den ut til å bli. Eldre hunder, som kanskje har tilpasset seg en stillere hjemmesituasjon, der søvnen er en regel og våkenhet er unntaket, gjør følgende; En slik hund vil nemlig ikke sove med ett øre og ett øye åpent. Tiden vil da gå alt for langsomt. Sover den dypere går jo tiden tross alt litt fortere. For å kunne utnytte denne dype søvnen legger hunden seg derfor på slike steder familiemedlemmer må passere. Døråpninger egner seg ypperlig. De legger seg rett i veien for da snubler man gjerne over dem, slik at de våkner av sin dype søvn.

Aktivisering

Da jeg gjennom min undersøkelse fant slike skremmende resultater, gjorde jeg et eksperiment. I stedet for direkte å trene bort de problemene de hadde, ble hundene aktivisert. Resultatet ble oppsiktsvekkende. En del hunder trengte ikke noen annen trening – kun aktivisering.

Hund og Hund

Mange hundeeiere har forsøkt å løse hundens selskaps- og aktiviseringsbehov ved å ha 2 eller flere hunder. Hundene gir hverandre både selskap og en viss grad av aktivitet. Mange har derimot erfart at det er både og med hundenes evne til å aktivisere hverandre.

Hunder er nemlig så tilpassningsdyktige og avhengige av mennesker til å aktivisere seg, at dersom man forlater 2 hunder alene hjemme, vil de ganske fort legge seg å sove – mens de venter på at eierne skal komme hjem å sette litt fart på tilværelsen. Plutselig har man 2 stk understimulerte hunder – i stedet for 1.

Atferdsobservasjon

I faget "atferdsobservasjon" ved Stora Sofielunds Hundskola, ble det utført følgende eksperiment som kanskje belyser hundens avhengighet av sin menneske-leder;

- I 1 time observerte man en riesenschnauzerhann (3 år) og en dobermanntispe (1 år). De ble sluppet inn i en 500 m2 stor luftegård og ble overlatt til seg selv. De ble observert gjennom et vindu hvorpå antall initiativ til kontakt mellom hundene ble registrert. I løpet av den første halvtimen var de helt alene. I hele denne tiden ble det ikke registrert en eneste kontakt. De gikk bare rundt og snuste hver for seg. Det så ut som om hundene direkte kjedet seg.

Etter en halv time ble to personer som hundene kjente litt fra før bedt om å gå inn i hundegården. Dette var hverken eiere eller trenere. Antall kontakter mellom hundene i de neste 15 minuttene ble da 2 stk. Etter ca 45 minutter gikk eiere og respektive trenere inn til hundene. Da økte kontakten mellom hundene til 13 i løpet av de siste 15 minuttene.

Alene greide de ikke å komme i gang. Da eiere og trenere dukket opp ble det straks mer moro.

Hund og katt

Mange mennesker har både hund og katt sammen. De kan fortelle om både selskap og stimulering som ofte overstiger det 2 hunder kan gi hverandre. En katt har stor evne til å få fart i en hund dersom den først finner på det.

Dette tror jeg kan ha sammenheng med at katter ikke er så avhengig av menneskenes selskap – slik som hunder. Som enslig jeger avgjør jo katten selv når det er på tide å røre på seg. Som flokkjeger er hunden derimot avhengig av at flokkameratene tar initiativ til dagens aktiviteter. Dersom man har både hund og katt, ser man som oftest at det er katten som tar initiativ til lek. Hunden er skapt til å vente på at noen andre gjør noe. Katten er programmert til å gjøre noe selv – uavhengig av andre.

Det er akkurat denne kombinasjonen som kan være ganske givende. Når katten har sovet en stund føler den seg uthvilt og full av aktivitetslyst. Den ser hunden som ligger og sover på matta under bordet, mens den venter på eieren. – Snart hopper katten ned på gulvet. Lander mykt foran hundenesen som straks begynner å supe inn lukten av det som snart skal skje. De søvnige øynene åpnes sakte mens halen gjør et par bedagelige dask i gulvet.

Der står katten foran hunden og oppfordrer til lek. "Den derre katta igjen", tenker hunden, og sovner igjen. Katten, som akkurat nå vil ha litt fart

på tilværelsen, sikter seg inn på hundens hale – som rører seg så lett, så lett. Det er ikke noen hale lenger, men ei rotte. Små, små rykninger i "rotta" får katten til å gå ned i angrepsposisjon. "Angrep!" Katten kaster seg over "rotta". Hunden slenger seg rundt for å forsvare halen, sin egen stolthet, mot et så simpelt angrep. Katten avverger utfallet ved å hoppe til side. Hunden oppfatter raskt kattens lekeinvitasjon og begynner å våkne for alvor. Katten som nå har kommet i siget, setter opp farten og leken er i gang – til begges fornøyelse.

Det som nå har hendt mellom disse gode vennene er det lille spesielle, som ikke bør mangle i hundens hverdag. Nemlig å bli vekt til slike opplevelser. Leke litt, kjenne samhørighet, oppleve selskap, arbeide litt, lete etter kompisen og la nesen og hjernecellene bli litt trøtte. Få et avbrudd i rutinene. Ikke noe å forundre seg over at disse to kan være de beste venner.

Hvilke aktiviteter

Ved å studere litteratur som beskrev ulvens ulike typer av aktiviteter, kunne jeg snart sette opp ei liste over de aktivitetene våre hunder synes å kunne ha utbytte av.

Ulvene er mye på farten – mest i trav – som om hver galoppstrekning kommer til å trøtte dem ut – slik at ting går galt i en plutselig jaktsituasjon. Det virker som om den næringen de fikk i seg ved siste måltid ikke skal gå til spille ved unødig kraftige bevegelser.

Dessuten kan man sammenligne med hundene. De blir ikke spesielt slitne etter fysisk aktivitet. Selvfølgelig trenger de hvile, men etter en kort stund er de klar for mere mosjon. Men legg merke til hvor trøtte de blir av psykisk "mosjon".

En hundeutstilling betyr mye stillesitting og ligging for en hund. Mosjonen er derfor minimal i løpet av en slik dag. Likevel er hunden utslitt etter utstillingen. Dagen etter kan den jo være helt utslått.

Det er denne typen trøtthet ulvene opplever. Deres mosjon er for en stor del av psykisk art. De sporer, søker og leter etter mat. De lærer seg hele tiden både jaktteknikk og omgangsformer med kameratene. De løser problemer og beveger seg i vanskelig terreng.

Med dette som bakgrunn vil aktivisering bety:

1 Nesearbeid
2 Innlæring
3 Problemløsning
4 Balansering

Øvelser ble utarbeidet for alle disse punktene. Disse er ment å kunne gjennomføres både hjemme på kjøkkengulvet og mens man er på tur. Marie Hansson, hundepsykolog på Stora Sofielunds Hundskola har utviklet øvelsene ytterligere og er lærer i aktivisering på skolen. Hun har også skrevet ei bok som beskriver en mengde aktiviseringstips: "Min bästa vän".

Tenk på at:

- aktiviser hunden din

Nemi

Hundeeiere finner mye å glede seg over i FK butikken!

TILVENNINGS Labb GARANTI

Labb Vekst
Velsmakende fullfôr som egner seg særlig godt for valper og og unghunder.

7 kilo (vnr 12420)
Kr 159,-

20 kilo (vnr 12421)
Kr 369,-

NB! LABB VEKST BEST I TEST PÅ TV2

Labb Aktiv
Fullfôr til voksne hunder i normal aktivitet.

7 kilo (vnr 12423)
Kr 139,-

20 kilo (vnr 12424)
Kr 329,-

Labb HUNDEFÔR

Labb Aktiv Pluss
Fullfôr til aktive og arbeidende hunder.

7 kilo (vnr 12427)
Kr 149,-

20 kilo (vnr 12428)
Kr 359,-

Labb Honnør
Fullfôr som er spesielt tilpasset eldre hunder med lavt aktivitetsnivå og hunder som har lett for å legge på seg. Inneholder ekstra mye vitamin E og C som også virker stimulerende på immunforsvaret.

7 kilo (vnr 12435)
Kr 139,-

Hundebur
Sammenleggbart **Fra kr 720,-**

Hundeseng **Fra kr 275,-**

Matbar til hund kr 145,-

FK butikken
Vi gir deg bedre råd
www.fk.no

SPAR supermarked

STATOIL
Statoil Service Selbu

Spar:	Man - Fre	09-20
	Lørdag	09-18
Statoil:	Åpent til	23.00

- Dagligvarer
- Smørehall m/ dekkservice
- Nytt selvvaskeanlegg
- Gass og Gassovner
- Videoutleie
- Rikstoto - Tipping
- Medisinutsalg

Café 1

Stedet for trivsel og god mat
- Grillretter • Pizza • Dagens middag
- Softis • Øl • Vin • Rikstotto direkte

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Rimelig hundeforsikring i
Gjensidige

Gjensidige NOR
7580 Selbu, tlf. 03100

Hundefôr

- Sakset fra bladet "Hund & Fritid" nr 4-03. -

I Norge finnes det over 100 ulike hundefôrmerker. Mange varierer i pris og alle later til å være best. For å nevne det med en gang: det er forskjell på hundemat og det er en grunn til at enkelte merker er dyrere i innkjøp enn andre. Hva er egentlig forskjellen på dem?

Dersom du er opptatt av hunder har du helt sikkert fundert over hva som er det beste hundefôret. Det finnes utallige ulike formeninger om temaet. Det er ikke mange som egentlig forstår hva innholdsfortegnelsen på fôrpakningen egentlig betyr for hunden og hvilken innvirkning de ulike stoffene har. Svært mange setter derfor sin lit til oppdrettere, veterinærer, dyrebutikker eller bekjente som man anser som personer med peiling på hundefôr. Mange blir også påvirket av fôrprodusentenes markedsføring. Hva skal man egentlig se etter?

Ernæringsbehov

Det første man må ta stilling til før man velger hundefôr bør være hundens fysiske egenskaper og hvilket aktivitetsnivå hunden har. Med fysiske egenskaper mener man blant annet hundens alder, størrelse og ikke minst hvor utsatt den er for blant annet ledd-, mage- og allergiproblemer. Enkelte hunderaser er spesielt utsatt for leddproblemer. Det gjelder først og fremst en del av de større rasene som golden retriever, boxer og berner sennen. Riktig ernæring kan bidra til å redusere slike problemer, hevder en del fôrprodusenter.

Alder har også mye å si når det kommer til valg av hundefôr. Valper har svært stort behov for kalorier i form av fett og proteiner til vekst og aktivitet. Det har også hunder som er i stor aktivitet slik som redningshunder, politihunder og hunder som brukes i konkurranseidrett. Eldre hunder har sjelden behov for større mengder fett, men har til gjengjeld bruk for andre stoffer. De fleste seriøse fôrprodusenter tar hensyn til slike spesielle behov og produserer derfor produkter deretter.

Fett, proteiner og aminosyrer

Noe av det mest viktige kroppen trenger er fett, proteiner og karbohydrater. Alle disse brukes som energikilder i større eller mindre grad. Energi trengs for å drive alle kroppsfunksjoner. De viktigste energikildene er, sett i forhold til hverandre, fett og karbohydrater. Proteiner trengs bl.a. for å bygge opp muskler og annet kroppsvev, men brukes også som energikilde. Det må være en balanse mellom mengde fett, karbohydrater og proteiner som taes opp av kroppen for at alt skal foregå perfekt. Det kan være forskjell på hva som blir spist og hva som taes opp av kroppen.

Det går an å spise proteiner uten at kroppen tar dem opp og bruker dem til oppbygging av vev og til energi. Dersom hunden spiser feil proteiner, vil ikke tarmen ta det opp og den vil ikke ha spesielt mye nytte av det. Kroppen kan ikke bruke proteiner direkte slik de er, men de må brytes ned i mindre bestanddeler først og så settes sammen igjen i riktig form. Når de brytes ned, blir det til aminosyrer. Proteinene består av lange rekker med aminosyrer, bundet sammen med små kjemiske bindinger. Når disse bindingene brytes, binder hvert aminosyremolekyl seg til 2 vannmolekyler. Siden det er ganske store mengder aminosyrer som fortæres, trengs det også en god del vann. Det er alltid viktig at hunden har vann tilgjengelig.

Frie radikaler og antioksidanter

Der er nesten ingen som vet hva frie radikaler egentlig er. Ikke hva antioksidanter er heller for den saks skyld, selv om de fleste kanskje har hørt disse ordene. Frie radikaler er lett forklart noe som bryter ned celler i levende organismer, hvilket er en naturlig prosess. Kosmetikkprodusentene prøver i likhet med fôrprodusentene å gjøre noe med det. Det gjør de ved å forske på antioksidanter som motvirker de frie radikalene. En del vitaminer fungerer som antioksidanter. Det gjelder spesielt vitamin E og vitamin C. En del hudpleieprodukter er tilsatt nettopp disse vitaminene for "å utsette hudens aldringstegn". Vitaminer er viktige sporstoffer som inngår i enzymer. De trengs for at viktig enzymaktivitet skal finne sted. De hjelper viktige kjemiske reaksjoner i kroppen til å fungere effektivt. Uten vitaminer blir det problemer. Det blir derfor tilsatt en god del vitaminer i hundefôr. Et eksempel på viktig vitamin er D3. Dette vitaminet hjelper til med opptak av kalsium til oppbygging av beinvev og knokler. Uten D3 kan det oppstå problemer med skjelettet. Det hjelper ikke at maten inneholder en del kalk dersom kroppen ikke klarer å benytte seg av det. D3 dannes naturlig i kroppen ved hjelp av sollys. Allikevel kan det oppstå mangel på dette vitaminet. Det blir derfor ofte tilsatt matprodukter både til dyr og mennesker.

Vitaminer har begrenset holdbarhet. De vil tape seg med tiden. Det er derfor viktig å oppbevare maten riktig, slik at maten holder seg best mulig. Sjekk også datostempling på hundefôret før du kjøper det.

Aske

Første gang jeg virkelig tok en titt på innholdsfortegnelsen på et hundefôr så jeg at det sto "aske" der. Hvorfor i all verden hadde de tilsatt aske i produktet? Jeg så for meg at de tok frem spaden og skuffet aske ut av peisen og opp i forpakningen. Slik foregår det forhåpentligvis ikke. Aske er slik jeg har forstått det, uorganiske mineraler. Det er egentlig ganske mange ulike mineraler, det. Dersom du tenner på en vedkubbe i peisen og lar den brenne fullstendig opp, vil det som ligger igjen være bl.a. uorganiske mineraler. Dersom det var en spiker i vedkubben, vil også den ligge igjen i peisen. Den kan inneholde mange ulike ting, men den består av uorganiske materialer. Den kan f.eks. bestå av jern, kobber eller sink. Alle disse stoffene er ting som kroppen trenger i små mengder og er alle uorganiske mineraler. Hunden din trenger også disse stoffene, selv om den ikke skal spise spiker. Jern trengs i røde blodlegemer, sink inngår i en del enzymaktivitet og kobber er med på å gi pelsen farge, for å nevne enkelte ting disse stoffene trengs til å gjøre.

Bikkjemøkk

Vår erfaring er at når det gjelder hundefôr er at enkelte hundefôr forårsaker mer avføring enn andre hundefor. Dersom man prøver forskjellige fôrmerker på en hund vil det være stor forskjell på hvor mye avføring den legger igjen. Hunder spiser som regel det meste de blir servert, dersom de ikke er svært kresne. Så forskjellen er ikke hvor mye den spiser, men hvor mye av maten den spiser som ikke blir tatt opp av hundekroppen. Avføring er for det meste mat som hunden ikke klarer å fordøye og som den derfor ikke har bruk for.

Det er innholdet i maten som avgjør hvor mye hunden klarer å ta til seg av maten. Ofte har billige hundefôr-merker dårligere råstoffer og er derfor billigere. Det gjelder for en del fôrtyper som selges i dagligvarebutikker, men ikke nødvendigvis alle.

På en forsekk kan det f.eks. stå at maten inneholder kyllingproteiner. I en kylling er det mange ulike vevstyper som består av proteiner. Muskler, bein og nebb inneholder proteiner. Det står som regel ikke på pakken hvor proteinene stammer fra på kyllingen. Dersom de kommer fra kjøttfulle deler av kyllingen, så er det bra for hunden. Det er kjøtt hunder har bruk for. Kjøttfulle deler og proteiner fra slike deler av kyllingen er lettopptakelig i hundetarmen. Hunder har derfor god nytte av disse ingrediensene.

Kyllingprotein kan også være oppmalt beinmel fra kyllingens knokler, nebb og klør. Kapp og rester etter matproduksjon for mennesker som ender opp som bikkjefor, med andre ord. Proteiner fra knokler er lite opptakelig i hundens tarm og mesteparten av det den spiser kommer derfor ut som avføring uten at hunden har fått nytte av det. Detsom du kjøper slike produkter hvor proteinene stammer fra beinmel vil ikke hunden ha like stor nytte av fôret og på den måten må hunden spise mer mat for å få i seg det som er nødvendig for å dekke daglibehov.

Pris

Pris er ofte en indikator på kvaliteten på varen du

kjøper. Når du kjøper en sykkel til 1500 kroner så vet du at den er dårligere enn en sykkel til 12000 kroner. Ofte er det slik med matvarer også, men ikke alltid. Det har mye å si hvor produktene kjøpes. Store kjeder har som regel stor omsetning og bevegelse i varer. Det betyr at de kan kjøpe inn store kvanta og derfor kan inngå gunstige avtaler med leverandører. Dette gjelder både for faghandelen og dagligvarehandelen.

Det er forskjellige måter å beregne pris på. Man kan regne pris pr pakke/sekk, pr kilo og pr måltid (dag). Beregner man pris pr pakke/sekk uten å ta hensyn til antall kilo eller hvor lenge pakken holder til din hund vil man kjøpe porsjonspakninger som gjør at man betaler lite hver gang, men det blir dyrt over tid. Beregner man pris pr kilo vil man lett ende opp med et fôrmerke som ikke har den beste kvaliteten på alle sine ingredienser. Dette gjør at hunden må spise mer for å få i seg det den trenger hver dag. Forutsatt at innholdet er det samme er dette en god måte å vurdere pris på.

Beregner man pris pr måltid eller rettere sagt pr dag som hunden skal ha mat synes vi dette er den beste måten å gjøre det på. Når vi som forbrukere skal beregne hvor mye vi skal betale for hundemat i løpet av en periode er det viktig å finne ut hvor mye mat i kilo vi trenger til hunden i løpet av perioden, ut i fra hvilket merke vi velger. (Se regneeksemplet nederst på siden.)

Faghandelen selger som regel fôrmerker som er av høyere kvalitet enn de som selges i dagligvarebutikker. Høy kvalitet gjør ofte at prisene også er høyere, men av priseksemplet nedenfor ser vi at dette ikke trenger å stemme dersom man regner det om til pris pr dag med hundemat. Det som er viktig å tenke på er at hunden spiser til den har fått det den trenger av næring og energi. Dette gjør at en hund heller ikke bør spise mer mat enn den trenger. Her er det viktig å tenke på at du ikke skal betale for hundemat som hunden spiser, men som den ikke har nytte av.

Hunder som går på fôr med mye fyllmasse trenger som regel å spise et større volum med mat for å få i seg de stoffene den trenger enn en hund som spiser mat av akkurat det riktige slaget. Hva som er det riktige slaget blir igjen et spørsmål om de fysiske egenskapene akkurat din hund er i besittelse av.

Regneeksemplet tar utgangspunkt i en hund på ca 25 kg

Fôrmerke 1

Pris pr kilo:	21 kroner
Gram pr dag:	270 gram
Pris pr dag:	kr 5,67

Fôrmerke 2

Pris pr kilo:	13 kroner
Gram pr dag:	440 gram
Pris pr dag:	kr 5,72

Kommentar til regneeksemplet

Som vi ser av regneeksemplet er Fôrmerke 1 langt dyrere enn Fôrmerke 2 når vi beregner pris pr kilo. Forskjellen utgjør 8 kr pr kg som blir 120 kr når man kjøper en sekk på 15 kilo. Når man får samme mengde hundemat til 120 kroner mindre er det lett å velge fôrmerke 2, men dersom man tar hensyn til hvor lenge fôret varer vil en sekk på 15 kilo av fôrmerke 1 vare i 55,5 dager, mens en sekk av fôrmerke 2 vil vare i 34 dager. Når man tar med dette i beregningen blir fôrmerke 1 noe billigere enn fôrmerke 2 pr dag. Med andre ord er det ikke alltid prisen pr kilo man skal se etter dersom man er prisbevisst.

Kvalitetsstempel

Det er strenge krav som stilles til et høykvalitetsfor. Hundeforprodusentene opererer med ulike graderinger av hundemat. Disse graderingene kalles f.eks. "premium". Et fôr av premium-kvalitet er et fôr av høy kvalitet. For at en fôrprodusent skal ha lov til å sette denne betegnelsen på pakningen, må innholdet oppfylle visse krav. Disse kravene går blant annet på proteinkilden som er brukt. Et hundefôr av Premium kvalitet har en høy andel av proteiner fra kjøttfulle deler av kylling, okse, lam eller annet dyr som står på pakken. Merk deg at det står "høy andel", ikke 100%. Et hundefôr av Super-Premium-kvalitet har enda større andel med for eksempel kjøtt i pakningen. Slike produkter koster gjerne litt mer enn fôrmerker uten disse betegnelsene. Når du skal kjøpe fôr neste gang kan det være gunstig å lese på pakningen for å finne ut hvilke fôr som har betegnelsene Super-premium og Premium.

Sammenheng mellom Protein og fett i fôret

Balansen mellom fett og protein er avgjørende for fôrets kvalitet. Protein er byggesteiner for muskulatur, mens fett er den beste energien for daglig arbeid. Balansen mellom disse bør i følge naturen være at hunden får tre ganger mer energi fra fett enn protein. Da spiser hunden rent kjøtt eller vom. Som en tommelfinger-regel når det gjelder tørrfor sier man at det minimum bør være halvparten (50%) med fett i forhold til protein.

Fôringsmengde og pris

Som tidligere nevnt i artikkelen er det viktig å se hvor mye mat din hund trenger av de forskjellige fôrmerkene hver dag for å få i seg det den trenger. Velg et fôr som er tilpasset din hund når det gjelder alder, vekt, rase, aktivitet osv. Når du har valgt ut flere fôr som passer din hund bør du deretter sammenligne prisen etter den reelle kostnaden. Det vil si kostnad pr dag.

Sportips for den late: *Kjør to hunder på samme sporet samtidig - såkalt parspor.*
eller
Sportips for den som vil gardere seg: *Start med to hunder samtidig - den ene vil helt sikkert gå rett. Så gjelder det bare å vite hvem av dem det er.*
- Pippi og Momo er ikke i tvil om retningen på dette "sporet".

Hypothyreose hos hund

- Sakset fra "Hund & Fritid" nr. 4-03. Av June Solemsmo -

En mye omtalt sykdom som man har vært klar over hos hund siden 1980-tallet. Selv om Hypothyreose også er kjent hos mennesker, er det på ingen måte en smittsom sykdom. Den regnes som arve-lig, men man er usikker på arvegangen.

Hypothyreose betegnes av at pasienten har en reduksjon av hormonet Tyroksin. Dette hormonet produseres i skjoldbruskkjertelen, som sitter på hver side av strupen. Feil i tyroksinproduksjonen kan ha ulike årsaker:

* Svikt i selve skjoldbruskkjertelen (primær Hypothyreose)
* Svikt i Hypofysen (sekundær Hypothyreose)
* Sykdom i binyrene
* Sukkersyke, nyre- leverproblemer

Hypothyreose gir ulike symptomer hvorav; dorsk, fedme samt å fryse er de mest omtalte og karakteristiske. I tillegg til betydelig røyting, gjerne symmetrisk hårløshet. Men også andre symptomer kan oppstå; svekket immunforsvar, oppkast, nedsatt kjønnsdrift, uteblitt løpetid, nedsatt sædkvalitet, øre-øyeproblemer.

Noen av problemene med sykdommen er at slett ikke alle hunder har samtlige av symptomene for lidelsen. Og det er heller ikke alltid at de symptomer som oppstår skjer samtidig, eller de kan komme så gradvis at man i første omgang ser på det som naturlig alderdomstegn.

Sykdommen er vanligst hos hunder over 6 år, men også hunder ned til 6 mnd. alder har fått behandling for lidelsen. Alle raser kan få Hypothyreose, også blandingshunder. Men diagnosen stilles sjeldnere hos miniatyrhunder enn de større rasene.

Atferdsforandringer

Atferdsforandringer oppstår ofte som en følge av tyroksinmangel. De vanligste er nedsatt fysisk og mental aktivitet, langsomme bevegelser, varmekjær; fryser lett og vil gjerne ligge inntil ovnen. For jakthunder og andre aktive hunder innebærer det i praksis ofte reduserte prestasjonsevner, som i første omgang kan få eier til å kassere hunden som gammel eller rett og slett udugelig. At hunden føler seg nedstemt og sliten, kan også gjøre den mer irritabel og sur. Dette kan igjen føre til at hunden i enkelte prestasjonskrevende situasjoner, eller når hunden føler sterkt stress, kan reagere med overslagshandlinger i form av for eksempel kraftig aggresjon.

Diagnosen

Diagnosen er ikke så "sort/hvit" å komme frem til som man kanskje kunne tro når det er mulig å ta blodprøver for å sjekke tyroksinverdiene. Fordi det foreligger klare aldersmessige, individuelle - samt rasefor-skjeller på mengde tyroksin i blodet hos friske hunder. Som en indikator for å stille diagnosen måler man gjerne samtidig også TSH som produseres i hjernen. Dersom blodanalysen viser at dette hormonnivået er forhøyet, mens tyroksinverdiene er under referanseområdet og hunden samtidig har kliniske symptomer, har hunden sannsynligvis Hypothyreose.

Det er imidlertid rapportert fra veterinærer om hunder med tyroksinverdier som har ligget innenfor referansenivået, men hvor det samtidig finnes et forhøyet TSH som taler for Hypothyreose og hvor behandling av hunden har tydet på at diagnosen har vært korrekt. På den annen side eksisterer det også eksempler på hunder med tyroksinverdier under referanseområdet, kombinert med et lavt TSH-nivå, hvor det har vist seg at det ikke foreligger Hypothyreose.

Behandling

Behandling består av tilførsel med levaxsin tabletter (tidligere kalt Thyroxsintabletter) livet ut. Dosering varierer fra hund til hund, og må som oftest reguleres underveis i behandlingen. Det er derfor viktig at hunden blir jevnlig fulgt opp av veterinær. I starten kan det være lurt å gi tablettene delt (morgen / kveld). For de fleste fungerer det fint etter hvert å gi alle tablettene samlet.

De første tegn på at behandlingen fungerer er at hunden gjerne ser mer opplagt og utholdende ut. Pelskvaliteten forbedrer seg gjerne i løpet av de første månedene. Ekstrem røyting vil relativt raskt opphøre. Eventuell pigmentering av hunden kan forsvinne. Hudproblemer generelt kan også minskes gradvis. Kombinert med økt aktivitet vil også vekten reduseres for de som har vært plaget med fedme. Til tross for at matlysten kommer tilbake (OBS! slett ikke alle mister matlysten!). Normal avføring.

Overdosering

Overdosering kan oppstå av ulike årsaker, og er en av årsakene til at det er viktig med jevnlig kontroll hos veterinær. Symptomer på overdosering kan være rastløshet, uro, skjelvinger, hjertebank, rask puls, hurtig pust, brystsmerter.

Det er en kjensgjerning at ikke alle er like heldig tross diagnose og behandling. Dessuten står ofte eiere ovenfor en sterk psykisk, økonomisk og følelsesmessig påkjenning både forut for veterinærundersøkelsene, prosessen fram til den endelige diagnosen og tiden etterpå. På den annen side lever mange hunder et langt og godt liv på behandling. Og kan gi eieren mange gode dager på agilitybanen, gledelige jaktdager eller i hverdagen for øvrig i mange år etter at de kanskje var dødsdømt.

Hot-Dog

Virker strømming?

- Saksetfra Adresseavisen, "Spør om kjæledyr" lørdag 16.08.03. Av atferdsterapeut Turid Buvik -

Jeg har en blandingshund (schäfer og labrador). Jeg planlegger å gå på jakt med henne, men er usikker på dette med å gi hunden strømming (gi hunden støt med strømhalsbånd når den springer etter sau). Jeg har hørt flere som sier at dette ikke virker, mens andre sier at jeg må strømme for å være sikker. Hva er rett?

Fersk jeger

Dette er ikke enkelt. Mange grunneiere krever dokumentasjon på at hunden er saueren før de leier ut jaktvald, og vil du leie har du reelt sett ikke noe valg. Vær likevel klar over at flere ting skal klaffe før hunden din faktisk er saueren etter strømming. Heldigvis har de fleste som tilbyr strømming holdt på en tid og sett ulike hunder, fordi utdannelsen i seg selv er relativt kort uten fokus på ulike signaler hos ulike raser. Jeg har sett eksempler hvor litt uvanlige raser har fått strøm på feil tidspunkt, og dermed ikke oppnådd ønsket effekt, rett og slett fordi strømmeren kun hadde erfaring med de vanligste gjeter- og jakthundrasene. Jeg har dessverre også hatt kontakt med hunder som er blitt redd for både sommerfugler og hesjer med mer fordi den som strømmet ikke kunne jobben godt nok og strømmet på feil tidspunkt. Så velger du å strømme, sjekk at den som gjør det er dyktig og har en del erfaring med rasen din.

Videre vet vi at noen hunder må lære at sauer er ubehagelige på flere steder før de skjønner at sauer er tabu over alt. Dette betyr at du må strømme i flere ulike miljøer, ellers kan du få en hund som jager straks du kommer et sted som er annerledes, f.eks. på høyfjellet. Du må også gå med "liksom-batteri" i halsbåndet en tid før, for at hunden ikke skal skjønne at sau kun er skummelt med strøm-halsbåndet på.

Noen raser er fra naturens side så dypt i fokus når de jobber, at selv den kraftigste "karamell" ikke stopper dem. Som eks. kan jeg nevne noen typer terriere som er bevisst avlet på sterkt arbeidsfokus for at de skal fortsette jobben sin selv om de blir skadet i nærkontakt med det dyret de jager, f.eks. grevling i hijakt. Det samme ser vi også hos enkelte individer blant jakt- og gjeterhunder. Hvis et avrevet kinn eller akillessene ikke stopper hunden, skal det noe til før en slik hund stopper av strøm. Den eneste sjansen er å få satt inn støtet før hunden går helt i modus, men da kan også sjansene for feil øke. Jeg har selv vært med og hentet en vorsteher i "modus" ut av en saueflokk etter komplett ignorering av maks strømstyrke.

Du bør også være klar over at strømming kan være en stor påkjenning for hunder, noe som faktisk gjør det forbudt unntatt i treningssituasjoner. Har du en ung hund, eller en litt utrygg hund, bør du vurdere nøye om du vil ta sjansen, med tanke på at dette kan bli en litt for stor påkjenning og de kan bli generelt utrygge.

Husk også at strømming ikke gir noen garanti for at hunden er saueren under andre omstendigheter. Du bør følge nøye med og observere hunden din i nærheten av sau. Viser hunden din interesse, bør du ikke ta sjanser.

Selv velger jeg heller å miljøtrene hundene på sau fra de er unge slik at de ikke ønsker å jage. Dette krever en del mer arbeid og oppfølging, men da er hundene like interessert i sau som f.eks. biler på veien. Jeg trener også regelmessig anti-jakt hvor hundene må passere sau, kanin osv. for å komme til meg (NB: Dette må gjøres under kontrollerte forhold og i bestemt rekkefølge). Forutsetningen for dette er at man har god kontakt med hunden sin.

Til slutt kan jeg nevne at i Sverige har jakt-miljøene fokusert mer på lydighetsdelen og kontakten med eier, slik at en jakthund, også en hund i los, skal kunne avbryte og komme til eieren for å få lov å gå på jakt de fleste steder.

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 84 00 90
Ring for time

Autorisert Øyelyser

- Poliklinikk
- Kirurgi / Gassanestesi
- Tannbehandling
- Øyelysning
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Hjerteund. EKG
- Laboratorium
- KATARAKT KIRURGI - GRÅ STÆR

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og andre selskapsdyr

Veterinærer
Hege Jøntvedt Engum
Per Jørgen Engum
Hilde Tanem
Sandgt. 1 v/ Bunnpris
7500 Stjørdal
www.stjordal-dyreklinikk.no

SMÅDYRKLINIKK GODKJENT AV DEN NORSKE VETERINÆRFORENING

VI HJELPER DEG I VALGET AV SPORT- OG FRITIDSUTSTYR

SELBUSPORT 'N

Selbutorget, 7580 Selbu - Tlf: 73 81 95 00 - Fax: 73 81 99 66

VIKING
REDNINGSTJENESTE

Esso

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S
7580 Selbu
Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje
Gummiforhandler

Konsulentoppdrag
Trykksaker
Opplæring
Internett
Salg

SelbuNett
www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter
Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Terminliste 2004, Trøndelag

25.09.-26.09.	Trondheim	Norsk Schäfethund Klub Nordenfjeldske - utstilling/ LP (schafer.nordenfjeldske@klubb.nkk.no)
26.09.	Selbu	Selbu Trekk- Og Brukshundklubb - **LP** (selbu.trekk-brukshund-@klubb.nkk.no)
13.11.-14.11.	Orkdal	Orkdal Hundeklubb - utstilling (orkdal.hunde@klubb.nkk.no)
13.11.	Trondheim	Norsk Engelsksetterklubb - utstilling (ker-p@online.no)
18.09.-19.09.	Trondheim	NRK Trondheim Og Omegn - **Jaktprøve, retrievere** (retriever.trondheim@klubb.nkk.no)
19.11.-21.11.	Hamar	NKK - utstilling - **LP - AG - AG hopp** (info@nkk.no)

Nærmere opplysninger, redaktør i NeaHund, Wenche R. Krogstad

Påmeldingsfrist for utstiling/prøver er som regel minst 4 uker før arrangementsdato.

Resultatbørs

Utstilling

Surnadal, 25. april

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK - HP - 2VK - CK - 3BTK

Ålesund, 23. mai

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 2BTK

Stiklestad-dagene, 19. juni

Råfoten's C-Solan (Solan) - *dachs, strihår* — Wigdis Sjursen
1AK - 1VK - CERT - 1BHK - BIM

Surnadal/Rinndal HK, Oppdal, 19. juni

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK

Oppdal HK, 20. juni

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BTK - BIM

NKK, Trondheim, 26. - 27. juni

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 2AUKK - HP - 3VK - CK - 4BTK - R.CACIB

NKK Hedmark/ Oppland, Otta, 7. - 8. august

Dyrstad's Amazing Black Beauty (*Zhara*) - storpuddel — Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK - HP - 2VK - CK - 2BTK

NVCh Bezonian Extra (*Zarec*) - flatcoated retr. — Torill Nyheim
1 AK - 1VK - CERT - 1BHK - BIR

Lady - *engelsk setter* — Målfrid og Per Nyheim
1AK

Trontoppens Arex - hollandsk gjeterhund — Elin Setseng
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BHK - BIR
Trontoppens Avita - hollandsk gjeterhund — Elin Setseng
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BTK - BIM

Blodsporprøver

Norsk Retrieverklubb avd. Nord-Trøndelag, Steinkjer, 05. - 06. juni

NVCh Tomboys Sweet Simone (*Momo*) - cocker — Wenche R. Krogstad
1. premie
Sandfjæra's Atriplex (*Aro*) - *golden retriever* — Toril Sesseng
1. premie
NVCh Tomboys Symphony For You (*Pippi*) - cocker — Wenche R. Krogstad
2. premie
NVCh Draugens Netto (*Mira*) - hollender — Elin Setseng
1. premie / HP
Sandfjæra's Artemisia (*Heidi*) - golden retriever — Ulla Lisø
1. premie
Trontoppens Avita - hollender — Elin Setseng
3. premie

Norsk Retrieverklubb Fosen, Åfjord, 12. juni

Råfoten's C-Solan - dachs strihår — Wigdis Sjursen
2. premie

Norges Jeger Og Fiskeforbund, Åfjord, 13. juni

Råfoten's C-Solan - dachs strihår — Wigdis Sjursen
2. premie

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Selbu, 3. juli

NVCh Draugens Netto (*Mira*) - hollender — Elin Setseng
1. premie / HP - Prøvens 3. Beste Hund
Taschabu's Quarter Master Theo - flatcoated retr. — Toril Kjeldstad
1. premie / HP
Sandfjæra's Atriplex (*Aro*) - golden retriever — Toril Sesseng
1. premie
NVCh Tomboys Sweet Simone (*Momo*) - cocker — Wenche R. Krogstad
1. premie
NVCh Tomboys Symphony For You (*Pippi*) - cocker — Wenche R. Krogstad
1. premie
Ramo - norsk elghund grå — Terje Kulsetås
3. premie
Trontoppens Arex - hollender — Elin Setseng
0. premie
Sandfjæra's Artemisia (*Heidi*) - golden retriever — Ulla Lisø
0. premie
Bamse - norsk elghund grå — Marit Setseng
0. premie
NVCh Bezonian Extra (*Zarec*) - flatcoated retriever — Torill Nyheim
0. premie

Bevegelig prøve, Trondheim 13. juli

NUCh Daimens Easy Choice (*Dino*) - storpuddel — Bente Martinussen
1. premie

Til salgs

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett, m/frottèfor, todelt, str. M farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 300,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Klikker - til klikkertrening (shaping)	kr. 30,-

Bøker:

"På talefot med hunden",
Turid Rugaas,
Canis Forlag - **kr. 200,-**

"Førstehjelp til hund",
Jahn Ingebrigtsen og William Bredal,
Canis Forlag - **kr. 240,-**

B

Returadresse:
W. R. Krogstad
Nordlia 9
7580 Selbu

"Høyt henger jeg - men sur er jeg så definitivt ikke!"

Luna er med matmor Nina Fure Guldseth på tur.